

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 3	Utgitt 28 januar	1941
-------	------------------	------

Innhold.	Side
Forordn. om nye alm. helseforskrifter for Hammerfest.....	47
Forordn. om tillegg til vedtektene for Krigsskadetrygden for løsøre.....	63
Forordn. om forbud mot å slippe graværer på beite i sam-beitestrekninger i Vardø herred.....	63
Forordn. om kvalitetskontroll med platinarevskinn.....	63
Forordn. om gjennomføring av husleieloven i Moss.....	66
Forordn. om åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Horten.....	66
Forordn. om oppløsning av rederiselskap som har drevet skips-rederi under maksimalfraktordningen m. v. og om nedskriv-ing av aksjekapitalen i slikt selskap.....	67
Forordn. om slaktning og omsetning av rein.....	68
Forordn. om gjennomføring av husleieloven i Vardø.....	69
Forordn. om salg fra portrom m. v. i Rjukan.....	69
Forordn. om støtte til norske arbeidere som tar arbeid i Tysk-land.....	70
Forordn. om gjennomføring av husleieloven i Bodø.....	71
Forordn. om omsetning og slakt av griser, hester, storfe, sauer og geiter samt om kvalitetsklassifisering av gris, storfe og sau	71
Forordn. om fettinnholdet i fløte og ost.....	73
Forordn. om endring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Lillestrøm.....	74
Forordn. om bandtvang for hund når bufe beiter i Al.....	74
Forordn. om forbod mot å lata vindfelte furutre m. v. liggja ubarka i skog m. v. i tida 1 april—1 september i Davik...	75
Forordn. om gjennomføring av husleieloven i Kyrkjebø.....	75
Forordn. om ledelsen av skogbruket, virkeshusholdningen og jaktvesenet.....	76
Forordn. om endringer i loven om margarin og margarinost	77
Forordn. om ikraftsettelse av Lofotoppsynet.....	77

Forordning.

1940

1. Herved stadfestes med en del endringer Ham mer-12 desbr. fest bystyres vedtak av 25 oktober 1940 om nye almin-nelige helseforskrifter, epidemiforskrifter og for-skrift om meldeplikt når tuberkuløse syke skifter bopel.

2. De helseforskrifter som nå gjelder for Hammerfest, oppheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

Forskriftene lyder så:

1940

§ 1. *Offentlig reinhold.*

12 desbr.

1. På gater, veier eller plasser, i elven eller hamnen må ikke kastes avfall eller ureine stoffer. Fiskeavfall skal bringes til de av helserådet anviste avfallsplasser.
2. Spyting på fortog eller trapper eller annet beferdet sted er forbudt.
3. Gjødsel eller andre stinkende eller råtnende stoffer må ikke veltes i fyllinger eller på andre steder hvor det er tillatt å legge rein søppel.
4. Banking og risting av tepper, matter, sengeklær etc. må ikke foregå utover trappeoppganger og heller ikke ut over offentlig gate eller plass.

§ 2. *Om gårds plasser, kloakker og avledninger.*

1. Portrom og gårds plass skal ha en fast overflate, idetminste gruset, så de kan holdes reine, og være slik innrettet at det er hensiktsmessig avløp for overvannet. Hvor dyrehold eller annen næring gjør det påkrevd, kan helserådet påby at gårds plass, portrom eller lignende område skal sementeres eller gis et dermed jevngodt dekke.
2. Uten helserådets samtykke må til kloakk, grøft eller renne ikke has avløp for gjødsel eller flytende stoff som har vært i berøring med gjødsel. På sted hvor sånt avløp allerede finnes, kan helserådet få det nedlagt eller forandret, hvis det forårsaker hygieniske misligheter.
3. Hvor offentlig kloakk ikke finnes i rimelig nærhet, er eieren forpliktet til å følge de forholdsregler til fjernelse av skyllevann o. l. som helserådet påbyr.
4. For øvrig skal alle kloakkledninger og vannklosettanlegg innrettes etter de til enhver tid av de kommunale myndigheter fastsatte bestemmelser (helseråd og bygningsråd i forening i henhold til bygningsloven).

§ 3. *Søppel, gjødsel m. v.*

1. Det påhviler hus- eller grunneieren å holde den til eendommen hørende gårds plass med innkjørsel samt fortog rein.
2. Feieskarn, kjøkkenavfall, skyllevann og annen urenslighet fra husene må ikke kastes på veier, gater, strandbredder eller offentlige plasser, liksom heller ikke illeluktende stoff må henlegges på disse steder.
3. Hvert hus skal ha tilstrekkelig med søppelkasser. Om kassenes antall, størrelse og form m. v. og om tømning av dem gjelder regler utarbeidet av helserådet og bygningsrådet i forening i henhold til bygningsloven. Huseiere er

forpliktet til, hvis bystyret vedtar det, å overlate byens 1940
reinholdsverk tømning av priveter, binger og søppelkas- 12 desbr.
ser, og herfor betale en sånn godtgjøring til å dekke ut-
giftene ved reinhold som bestemmes av bystyret med
Innenriksdepartementets godkjenning. Helserådet kan
dog frita gårdeiere fra denne plikt når forholdene i det
enkelte tilfelle taler for det.

4. Kadavere av hunder, katter eller andre dyr må ikke
kastes i sjøen innafor byens hamneområde.

§ 4. Priveter og pissoarer.

1. Hver bebodd eiendom og hvert hus hvor det stadig fore-
går arbeid, skal være forsynt med nødvendige priveter
som har minst ett avlukke for hvert 15 menneske som har
tilhold i huset. For nybygg vises til bygningsloven.
2. I bygninger hvor flere mennesker stadig samles f. eks.
forsamlingslokaler o. l., kan helserådet forlange innrettet
pissoarer og priveter. Hvor urinen kommer i berøring
med vegger eller golv skal disse ha en glatt, plan over-
flate. De skal ha avløp med vannlås til kloakk og stadig
oversiles med vann.
3. På arbeide og byggeplass kan helserådet pålegge arbeids-
eller byggherre å anlegge det fornødne antall midlertidige
priveter. Privetene skal til enhver tid holdes reine og i god
stand, og helserådet kan når det finner det påkrevd, påby
strømidler. Hvert privet skal være forsynt med papir,
vannklosetter med klosettpapir.
4. Helserådet kan påby at binger og gjødselbeholdere skal
desinfiseres, og — hvor særlige sanitære hensyn tilsir det
— at de skal tømmes oftere enn bestemt i de alminnelige
regler, utferdiget av helseråd og bygningsråd i henhold
til bygningsloven. Ved bortkjøring av gjødsel eller annet
stinkende stoff må nøye påses at ikke noe av innholdet
spilles. Unødvendig opphold underveis er forbudt.
5. Hvor eldre priveter er slik innrettet at de ikke lett kan
tømmes og holdes reine, er utette eller viser seg å volde
ulemper ved stank, skal eieren være forpliktet til innen
en av helserådet fastsatt frist å treffe de foranstaltninger
som dette finner nødvendige for å unngå sanitære ulemper.

§ 5. Plasser for tørking av fisk og guano.

1. Fisk og fiskeavfall (hoder, rygger og innvoller) må ikke
oppbevares eller tilberes på noe sted i byen som helse-
rådet finner uskikket til sånt øyemed.
2. Fiskehoder og rygger må i tiden 1 juni til 15 september

1940 ikke henges eller på annen måte anbringes til tørring nærmere bebodd hus eller opparbeidet eller trafikert gate enn 30 meter.

3. Hvor eldre tørkeplasser ligger sånn til at de kan volde ulempe ved stank, makk eller fluer, er eieren forpliktet til innen en av helserådet fastsatt frist å treffe de forføyninger som dette måtte finne påkrevd.

§ 6. Om husdyrhold.

1. Helserådet kan forby dyrehold der hvor det finner dette betenkelig av sanitære grunner.

2. Stall, fjøs og grisehus o. l. skal holdes reine og gjødselbeholdere skal tømmes og renses så ofte at overfylling og stank hindres. For øvrig gjelder bestemmelsene i § 4 om priveter.

3. Hvis eldre dyrestaller ikke tilfredsstiller helserådets fordringer i sanitære henseender, kan dette påby de forandringer som det finner påkrevd og forby bruk av stallene inntil de påbudte forandringer er utført.

4. Alle fjøs må holdes lyse, luftige og reine. De skal innres overensstemmende med de regler som av helserådet og bygningrådet er eller blir foreskrevet. Storreingjøring skal foretas minst en gang om året, vasking av golv, vegger og tak og alt inventar med grønnsåpe og varmt vann eller overstrykes med kalkpuss. Kuene skal holdes reine. Største reinslighet må iakttas med melkekar og under melkingen. I hvert fjøs skal det være vaskevann, vaskefat, såpe og rein håndduk. Den som melker skal være iført reint armforkle og skal før melkingen såpevaske sine hender.

5. Alle fjøs er underlagt helserådets kontroll. Det kan forby salg av melk hvor det forekommer eller befryktes å være sykdom blant besetningen, eller hvor de sanitære forholdsregler ikke overholdes. Det samme gjelder hvor farlig smittsom sykdom forekommer, mistanke om sånn eller om basillebærer av farlig smittsom sykdom innen husstanden. Et eksemplar av disse forskrifters § 6 skal være oppslått i hvert fjøs.

§ 7. Om boliger og forsamlingslokaler.

1. Hvis kjeller eller sjøhus skal benyttes til beboelsesrom for mennesker, må sanne rom i hvert enkelt tilfelle godkjennes av helserådet. Hvor det er nødvendig, skal kjellere være nødvendig drenert, og hvor det ikke kan gjøres, kan helserådet påby oppfylling av kjelleren til sånn høyde

at grunnvannet ikke kan bli stående i den. Finner helse- 1940
rådet at kjeller og lignende rom som benyttes til beboel- 12 desbr.
sesrom ikke er skikket til beboelse med nattopphold, kan
det forby sånn benyttelse.

2. Når helserådet finner at husrom er sunnhetsfarlige ved
mangel på luft, lys eller varme eller på grunn av fuktig-
het, urenslighet eller andre sanitære grunner, kan det
påby de nødvendige forandringer og forby at rommet be-
boes inntil disse er utført. Antar helserådet at manglene
ikke lar seg rette på tilfredsstillende måte, kan det forby
at huset, leiligheten eller enkelte rom beboes eller brukes
til arbeidsrom.
3. Leilighetene skal holdes reine, så det ikke oppstår sani-
tære ulemper for husets øvrige beboere, naboer og andre.
Huseiere er like overfor helserådet ansvarlige for at fra-
flyttede rom reingjøres ordentlig før nye leieboere flyt-
ter inn.
4. Helserådet fører tilsyn med alle lokaler som jevnlig er
oppholdsrom for større eller mindre antall mennesker,
selv om det ikke er utferdiget spesielle bestemmelser for
disse lokalers bruk. Helserådet kan påby de forandringer
som det finner nødvendige for å hindre at lokalene på
grunn av fuktighet, urenslighet eller av andre grunner er
skadelige for helsen. Kan manglene ikke fjernes på be-
tryggende måte, kan helserådet forby lokalets bruk.
5. Skoler skal være underlagt helserådets tilsyn, og intet
skolelokale må tas i bruk før det er godkjent av helse-
rådet.

§ 8. *Tilvirking av og handel med næringsmidler.*

Se også de forskrifter som er gitt etter loven om tilsyn med
næringsmidler m. v. av 19 mai 1933. Om dette vises til tillegget
til slutt.

1. Til bruk for mennesker må det ikke falbys, selges eller på
annen måte overdras bederva eller sunnhetsskadelige nær-
ings- eller nytelsesmidler og heller ikke bruksgjenstan-
der som kan være skadelige for sunnheten derved at de
inneholder giftige bestanddeler.
2. Det er forbudt å falby, selge eller på annen måte overdra
næringsmidler som er tilsatt noe stoff som helserådet an-
ser for skadelig for sunnheten, eller som er skikket til å
skjule at vedkommende vare er bederva. Sånne mangler
må uoppholdelig rettes, og inntil dette er gjort kan helse-
rådet forby salget.
3. Det er forbudt å selge næringsmidler på gater, veier eller
plasser uten at helserådets samtykke er innhentet på for-

1940
12 desbr.

hånd. Likeledes kan helserådet forby salg av nærings- og nytelsesmidler som kommer fra eller selges fra steder hvor tilbørlig reinslighet ikke blir iakttatt. Havareerte fødemidler må ikke selges uten at helserådets samtykke på forhånd er innhentet. Er det nødvendig kan helse- rådets ordfører skride inn på rådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saka for helserådet. Helserådet kan beslutte at varer som finnes skadelige skal tilintet- gjøres, eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkom- mende selgers bekostning.

4. Alle som har med tilvirking, utsalg eller transport av næringsmidler eller nytelsesmidler å gjøre, skal iakta den største reinslighet med sin person. Helserådet kan forby personer som lider av sykdom, som kan tilføye nær- ings- eller nytelsesmidler skadelige eller forurensende stoff, å ha umiddelbar befatning med tilvirking, utsalg eller transport av nærings- eller nytelsesmidler.
5. Bakerier, slakterier, pøsemakerier og andre steder der næringsmidler for salg tilvirkes, behandles eller oppbeva- res samt utsalgssteder for næringsmidler må ikke opp- rettes, flyttes eller forandres uten først å være meldt til og godkjent av helserådet. Slike rom — både de som her- etter innres og de som allerede er innredd — skal til hver tid stå under helserådets tilsyn, og eierne skal være pliktige til uoppholdelig å utføre de pålegg som helse- rådet måtte finne nødvendige for å hindre at næringsmid- lene forurenses eller bederves. Rommene skal være store nok og lyse og således innrettet at de lett kan luftes og reingjøres. De skal holdes godt luftet og reine. Tørr feiing er forbudt. Rommene må ikke benyttes som be- boelsesrom eller kjøkken. Heller ikke må de ved dør eller annen åpning stå i direkte forbindelse med slike rom eller med annet arbeidsrom. Utsalgsstedene skal ha egen inn- gang fra gate. Rommene skal være forsynt med reint vaskevann, såpe og reine håndduker. Betjeningen skal iakttå reinslighet, og skal jevnlig vaske hendene og alltid etter bruk av klosett. Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså spyting på golvet. Helserådet kan gi påbud om at det på iøynefallende steder skal være oppslag om forbud mot tobakk og spyting på golvet.
6. Matvarer må ikke oppbevares sammen med andre varer som kan gi dem usmak, forurense eller bederve dem. Kjøtt, flesk, brød og lignende matvarer må ved transport eller når de settes under åpen himmel være godt dekt med reint dekke så de ikke forurenses av støv m. v. eller ut- settes for sol, regn eller annet som kan gjøre dem mindre tjenlige til menneskeføde.

7. Så lenge loven om kjøttkontroll ikke er gjort gjeldende 1940 for byen, må kjøtt av selvdøde dyr eller av dyr som er 12 desbr. slaktet på grunn av sykdom ikke frambys til salgs uten at det er undersøkt av autorisert dyrlege, og av ham ved skriftlig erklæring godkjent som brukbart til menneskeføde.

§ 9. Om torghandelen.

1. Bordene som brukes på torget ved salg av kjøtt og flesk skal være i god stand og reinvasket. Bordene skal for øvrig være dekket med overtak. I den tid de ikke nyttes under handelen på torget, må de oppbevares i innelukket rom, og således at de er godt beskyttet mot forurensning.

De som ekspederer må iakttas størst mulig reinslighet. De må være iført reint lerretstøy, forkle med smekk og ermer, deres hender må være reinvasket og neglene reine. Ekspeditører med skitne hender eller med veskende sår på hendene kan vises bort. Det er forbudt å røke tobakk ved bordene og å sitte på disse. Det er forbudt kundene å berøre varene.

2. Smør og ost må ikke oppdeles på torget. Stykkene må på forhånd være innpakket i pergamentpapir og lagt i butter eller kasser med lokk. Den samme forhandlings- og innpakkingsmåte gjelder røkelaks. Prim må ikke forhandles på torget.

3. Det er forbudt på torg eller brygge, på gate og i portrom å forhandle brød- og konditorvarer av alle slag, opplaget kjøtt og fiskemat (f. eks. kjøttdeig, lungemos, pølse, klubb, pålegg, fiskepudding og fiskekaker). Salg og utmåling av melk og fløte må ikke finne sted i fri luft.

§ 10. Handel med melk m. v.; herunder forskrifter for iskrem.

Se lov av 19 mai 1933 og de i henhold til loven utferdigede forskrifter. Jfr. tillegget til slutt.

1. Nødvendige prøver av melk og fløte kan forlanges avgitt til nærmere undersøkelse. Om nødvendig kan helserådet forby at melk eller fløte blir solgt eller utbredt i byen før undersøkelse er foretatt. Undersøkelse skal foretas umiddelbart etter at prøve er tatt.
2. Helserådet kan forlange å få oppgitt hvilke fjøs, meierier eller utsalg melken stammer fra, samt fortegnelse over vedkommende forhandlers faste kunder.
3. Alle som i Hammerfest driver handel med melk eller fløte må melde dette til helserådet, og hvert melkeutsalg skal godkjennes av helserådet. Utsalgene skal være lyse, vel ventilerte, fri for fuktighet, ha egen inngang fra gata, og

1940
12 desbr.

- innredet på sånn måte at de lett kan holdes reine. De skal være utstyrt med disk med marmorplate eller jevngodt materiale godkjent av helserådet, og med åpne rom. Alle utsalgs- og oppbevaringsrom for melk til salg må til hver tid holdes reine, og det må ikke oppbevares andre varer eller ting som kan forurense eller gi melken usmak.
4. Melk og fløte må oppbevares i reine tildekte kar og holdes mest mulig avkjølet. Målekarene må alltid være reine. Fortinningen i målekarene må alltid være hel. Utmåling eller overhelling fra spann på gate, i portrom eller gårds-plass er forbudt. Alle beholdere og redskaper skal reingjøres minst 1 gang daglig. Betjeningen skal behandle melken på en sanitær måte, iaktta den største personlige reinslighet og skal under arbeidet være iført helt hvitt forkle som skiftes reint minst 2 ganger i uka, og som bare må benyttes i melkelokalet. Kvinnene skal holde håret dekt med hvit kappe eller festet med hvitt pannebånd. Etter bruk av klosett skal hendene vaskes. I lokalene skal det være innlagt vask og finnes såpe, børster og reine håndduker. Selve lokalene skal minst en gang om måneden vaskes over det hele.
 5. Helserådet kan forby salg av melk og fløte fra utsalgssteder hvor helseforskriftene ikke overholdes. Likeså kan helserådet nekte salg av melk fra utsalg hvor det er sykdom blant betjeningen. Helserådet bestemmer hvilke varer som skal selges fra disse utsalg foruten melk.
 6. Eldre melkeutsalg skal innen 1 år etterat disse forskrifter er stadfestet være bragt i overensstemmelse med disse forskrifter i den utstrekning helserådet forlanger det. I hvert meieri og melkeutsalg skal et eksemplar av disse forskrifters §§ 8 og 10 være oppslått.
 7. Lokaler hvor iskrem bestemt til salg tilberes, skal være godkjent av helserådet før de tas i bruk. Salg av iskrem til publikum er kun tillatt fra melkeutsalg og konditori eller dertil godkjent utsalg som må innres etter samme regler som melkeutsalg. Fornyet frysning av iskrem er ikke tillatt. Fløte, melk og is som anvendes må bare anskaffes fra steder som er godkjent av helserådet. På steder hvor det ikke blir iaktatt den tilbørlige reinslighet ved varens tilvirking, oppbevaring eller salg, kan helserådet forby salg fra sånne steder inntil de påtalte mangler er rettet. Tørr reingjøring er ikke tillatt. Tilberednings-, oppbevarings- og utsalgssteder må for kontrollens skyld være tilgjengelige for helserådet.

§ 11. *Bakerier, konditorier m. v.*

1940

Foruten de alminnelige bestemmelser i § 8 skal følgende 12 desbr. gjelde:

1. Gjenstander som er bakeribedriften uvedkommende og som kan medføre støv eller stank i bakerirommene eller hindrer reingjøring av disse, må ikke finnes i bakeriet eller rom som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester, matspann eller gangklær oppbevares i bakeriet.
2. Baketrau, bord, surkasser og andre gjenstander som brukes under bakingen samt hyller, fjeler, plater og lignende må alltid holdes omhyggelig reine. Smør og melk eller annet stoff som benyttes til framstilling av bakverk, må oppbevares i reine, tildekte kar. Stoff som benyttes til stryking av bakverk, må tillages kun for dagens behov. Melsekker må børstes godt og renses omhyggelig for smuss før de bringes inn i bakeriet og før innholdet tømmes i baketrauet. I bakeriene må ikke bringes inn mer brensel enn nødvendig for dagens fyring. Kull, koks og ved må oppbevares i særskilte bokser eller kasser og må ikke ligge løst henslengt utover golvet i bakerommet. Aske og annet avfall skal hver dag fjernes fra bakeriet.
3. Bakerne skal under sitt arbeid være iført hel og rein drakt av hvitt lerret samt hvit lue. Denne drakt må ikke brukes utenom bakeriet, og den må skiftes rein minst 1 gang ukentlig. I hvert bakeri skal det være innlagt springvann og vask samt finnes såpe, børster og reine håndduker, og bakerne skal vaske armer og hender og børste negler før arbeidet begynner. Likeledes vaskes hendene etter bruk av klosett.
4. De personer som er beskjeftiget i utsalgene, skal under arbeidet være iført forklær med brystsmekke og, hvis ikke vedkommende går bararmet, med ermer, alt av hvitt lerret. Forkle må skiftes reine minst 2 ganger ukentlig. Kvinnelig betjening skal ha håret dekket med hårnett, hvit kappe eller festet med hvitt pannebånd. I hvert bakeri og konditori m. v. skal et eksemplar av disse forskrifters §§ 8 og 11 være oppslått.

§ 12. *Slakterier og pølsemakerier m. v.*

Foruten de alminnelige bestemmelser skal følgende gjelde:

1. Slakterier og pølsemakerier skal ha sementert golv med avløp til kloakk eller annet godkjent avløp. De skal være forsynt med vannledning og må ikke stå i åpen forbin-

1940
12 desbr.

delse med gjødselbinge, stall eller fjøs. I utsalg skal bord og disker hvor oppdelt kjøtt henlegges, være belagt med marmor eller annet vanntett dekke. Bord og disker i slakterier og pølsemakerier skal hver dag når arbeidet er slutt, forsvarlig vaskes og reinspyles.

2. Personer som er beskjeftiget i slakterier, skal under sitt arbeid være iført en for arbeidets beskaffenhet passende bekledning. I pølsemakerier skal det brukes busserull, trøye eller jakke av hvitt vasketøy med ermer som lett kan brettes opp, samt forkle. I utsalg skal der benyttes samme slags tøy som for pølsemakerier bestemt eller hvitt forkle med lange armer eller forermer. Alt foran nevnt tøy skal skiftes reint så ofte det er nødvendig og minst 2 ganger i uken. Kvinnelig betjening skal enten holde håret dekket med hårnett, hvit kappe eller festet med pannebånd. I slakteri og utsalgssted skal være innlagt springvann og vask samt finnes såpe, børster og håndduker, og betjeningen skal vaske armer og hender og børste negler før arbeidet påbegynnes. Likeledes vaskes hendene etter bruk av klosett.

3. Reingjøring av slaktets mave og tarmer må ikke finne sted i rom hvor kjøtt oppbevares. Heller ikke må i slakterier kjøttet av slaktede dyr opphenges i selve slakteriet, men skal umiddelbart etterat slaktingen er tilendebragt, anbringes i et særskilt rom som er reint og godt ventilert. Slakteavfall skal straks etter slaktingen fjernes fra slakteriet. Etter hver enkelt slakting må golvet reinspyles før neste dyr bringes inn til slakting. Kjøttet må ikke komme i berøring med andre varer f. eks. grønnsaker, ost eller fisk. Det må heller ikke uthenges eller utstilles utenfor utsalgsstedene. Når dagens slakting er tilendebragt, skal slakteriet forsvarlig reinspyles og utluftes.

4. Til pøselaging og tilberedning av friske kjøttspiser må bare benyttes friskt, godt kjøtt. Det er forbudt å tilsette kjøttvarer stoff som helserådet anser skadelig for helsen, eller som kan skjule at varen er bedervet. Om de stoffer som kan brukes til konservering av kjøtt, flesek og derav tilberedte varer, vises til forskriftene utferdiget i henhold til næringsmiddeloven. Disse forskrifters §§ 8 og 12 skal være oppslått på et iøynefallende sted i alle slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

§ 13. Utsalgssteder for fersk fisk og steder hvor det lages fiskemat.

1. Utsalgsstedene og tillagingsstedene skal meldes til og godkjennes av helserådet før de tas i bruk. Også utsalgs-

steder og tillagingssteder som alt er i bruk, skal meldes til helserådet. 1940

12 desbr.

2. Rommene må ikke benyttes til eller stå i forbindelse med rom til alminnelig husbruk. De skal være lyse og ha god lufttilgang. Utsalget bør ha egen inngang fra gata. Bord, disk og annet inventar som fisken legges på, skal være forsynt med marmor, sementstein, glass eller annet vanttett materiale som helserådet godkjenner. Disken må bare ha åpne rom, ingen skuffer. I rommet skal være innlagt vannspring og vask.
3. Golvet skal være utført av stålskuret sement, fliser eller annet jevn godt materiale. Det skal ha fall og avløp til et med vannlås forsynt golvsluk. Trevegger skal stå på en minst 10 cm høy murfot.
4. Alt avfall skal oppfanges i lukte beholdere av jern eller av et annet materiale som helserådet godkjenner. Beholderne skal være forsynt med tetsluttende lokk og tømmes så ofte at det ikke oppstår stank, de skal reingjøres (reinspyles) omhyggelig minst 1 gang daglig.
5. Salg av fersk fisk fra torg, åpen gate eller i portrom er ikke tillatt uten helserådets samtykke.
6. Rommene og alt inventar skal til enhver tid være i ordentlig stand, og vedkommende er pliktig til å etterkomme pålegg som helserådet i hvert enkelt tilfelle finner nødvendig å gi for å rette på mangler.
7. Fisk eller fiskeprodukter må hverken på disk, hyller eller utstillingsmontre legges på skitne fat, bretter eller i gamle kasser eller utsettes for sol. Underlag av papir eller lignende er forbudt.
8. I utsalgs-, tilberedings- og oppbevaringsrom må ikke settes petroleum, bensin eller andre varer og gjenstander som kan forurense fisken eller gi den stank eller lukt. All slags avfall skal straks fjernes således som beskrevet i punkt 4.
9. All gammel fisk som ikke egner seg til menneskeføde, skal straks tas bort i samhøve med helserådets forskrifter.
10. Helserådet kan påby at det i hver forretning skal være godkjent iskasse eller avkjølingsrom.
11. Alle fiskeforretninger skal jevnlig inspiseres av helserådet.
12. Lokalene skal reinvaskes omhyggelig, minst 1 gang hver dag, og kasser, tønner og andre kjørelere som brukes til fiskehandelen samt vekter og andre redskaper, skal reingjøres ordentlig hver dag snarest etter bruken og/eller så ofte helserådet finner det nødvendig. Tørr feiing er for-

1940
12 desbr.

budt. Tak og den del av veggene som ikke daglig vaskes, reingjøres så ofte som helserådet bestemmer. Finnes der fiskekummer, skal de være av marmor, sement, stein, glass eller annet materiale som helserådet godkjenner og være slik forarbeidet at de lett lar seg tømme og reingjøre. All bruk av tobakk og spyting på golvet er forbudt. I hvert rom skal være oppslått plakat herom. Det skal være lett adgang til reint vaskevann, såpe og rene håndduker til betjeningen. Betjeningen skal iaktta omhyggelig reinslighet med sin person og sine klær. Oppbevares betjeningens tøy i lokalet, skal det opphenges i skap med dør.

13. Hvis disse forskrifter eller pålegg som helserådet gir i henhold til dem, ikke etterkommes, kan helserådet, etter forgjeves å ha gitt advarsel, forby stedet brukt til manglene er rettet.
14. Disse forskrifter omfatter også bedrifter som er i gang. For slike bedrifter gjelder dog bestemmelsen i punkt 2 om vannspring og vask og bestemmelsene i punkt 3 bare i den utstrekning helserådet i hvert enkelt tilfelle finner det nødvendig.
15. Helserådet kan gjøre unntak fra bestemmelsene i disse forskrifter.

§ 14. *Sunnhetsskadelig bedrift.*

Aktes bedrift satt i gang som ved stank eller ved giftige gasser kan forurense luften, eller som det på annen måte kan være frykt for vil bli til skade for arbeidernes eller naboenes sunnhet, skal planen forelegges helserådet, og vedkommende være pliktig til både ved anlegget og driften å rette seg etter de bestemmelser som helserådet gir for å hindre sanitære misligheter. Bedrifter av dette slag som er i virksomhet, er underkastet helserådets tilsyn og har å rette seg etter de påbud helserådet til hver tid gir for å hindre sanitære misligheter.

§ 15. *Barberstuer og damefrisersalonger.*

1. Før et lokale tas i bruk til dame- eller herrefrisersalong, må det være godkjent av helserådet. Søknad om godkjenning må på forhånd innsendes. Det samme gjelder flytting eller større forandring av bedrift som alt er i gang.
2. Hvert lokale (rom) som tillates tatt i bruk til dame- eller herrefrisersalong, bør ha en golvflate av minst 16 m². Det skal være innlagt springvann og håndvask, og det skal være adgang til varmt vann.
3. I dame- eller herrefrisersalong med tilhørende rom må

- ikke oppbevares gjenstander som ikke vedkommer bedriften eller som kan hindre reinhold, utbre stank eller lignende. Lokalene må holdes omhyggelig reine. Hår, såpe-skum, papir, bomull og brukt tøy bringes bort etter hvert. Så vel reine som skitne servietter, frottérkluter, kapper og håndklær m. m. må oppbevares på hensiktsmessige og der-til bestemte steder.
4. Hovedreingjøring av dame- og herrefrisersalonger med tilstøtende rom skal foretas minst 2 ganger om året. Golvene skal vaskes minst en gang daglig. Bord, stoler, konsoler, hyller og lignende skal hver dag avtørres med fuktig klut.
 5. Lokalene skal være godt ventilert, så det til stadighet er frisk luft i dem.
 6. Betjeningen skal iaktta omhyggelig personlig reinslighet og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under arbeidet skal de være iført rein, hvit jakke eller frakk som skal skiftes rein minst 2 ganger ukentlig. Det er forbudt betjeningen å røke i arbeidstida. Personer som lider av smittsom sykdom eller av sår eller byller på hendene må ikke beskjeffiges i dame- eller herrefrisersalonger.
 7. Ved barbering må det for hver kunde brukes reinvasket serviett og reint dekke over nakkeputen. Brukes frottérkluter, må disse alltid være reinvasket og til stede i et tilstrekkelig antall og behandles på samme måte som bestemt for servietter. Servietter, frottérkluter og håndklær skal etter bruken vaskes og tørres godt på reint, luftig sted.
 8. Barbervannet må tappes eller helles i barberskålen (koppen) som renses i kokende vann mellom hver barbering. Hvis ikke vedkommende kunde bringer med egen barberkost, kan sånn bare brukes til oppskumming av såpen, og innsåpinga må i så tilfelle foregå med handa. Barberkosten skal etter hver kunde grundig reingjøres i kokende vann.
 9. Maskinbørster og felles pudderkvast må ikke brukes. I stedet for pudderkvast kan brukes en klype rensset bomull eller lignende som bare brukes en gang. Alunstift i fyrstikkformat kan benyttes, men bare en gang. Pudder må oppbevares i beholder med lokk.
 10. Ved klipping må det mellom halsen og kappen brukes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt som bare brukes en gang. Kappen skal alltid være rein og fri for hår.
 11. Gas-strimler og pakninger for permanentkrøll må ikke brukes omatt.

1940

12 desbr.

1940 12. Det skal være et tilstrekkelig antall hår- og nakkebørster
12 desbr. så hver kunde får reine børster.

13. Alle redskaper må omhyggelig reingjøres før de tas i bruk til ny kunde. Klippemaskiner, sakser, kniver og viklepin-
ner for permanentapparater kokes, flamberes eller rein-
gjøres på annen av helserådet godkjent måte. Kammer og
børster renses i salmiakkspiritus og vann (25 à 30 dråper
i 200 à 300 gram vann) eller på annen av helserådet god-
kjent måte. Kammer bør oppbevares i høye glass fylt
med lysoformoppløsning (2 %).

14. Kunder med utslett eller mistenkelig håravfall som det kan være frykt for er smittsomt, må enten avvises, vises til lege eller betjenes med egne redskaper. Redskaper og annet som er brukt til slike kunder, må grundig utkokes eller på annen måte betryggende desinfiseres straks etter bruken.

15. Plakat om forskriftenes § 15 skal henges eller slås opp på et iøynefallende sted i hver dame- eller herrefriser-
salong. Plakaten må innrammes under glass.

§ 16. Om offentlige boksamlinger.

1. Bøker fra offentlige boksamlinger må ikke utlånes til personer lidende av smittsom sykdom eller til personer som tilhører husstand innen hvilken det er smittsom sykdom.

2. Hvis en person som har tillåns bøker fra offentlig boksamling blir angrepet av smittsom sykdom eller sånn bryter ut i den husstand han hører til, skal bøkene før de utlånes til andre desinfiseres.

3. Alle bøker i offentlig boksamling skal en gang årlig etter-
ses av den som forestår boksamlinga med en av helse-
rådets medlemmer. Særlig skitne og utbrukte bøker skal da kasseres.

§ 17. Om smittsomme sykdommer.

1. Hvert dødsfall eller alvorlig sykdomstilfelle som antas å skylle bedervede eller forfalskede nærings- eller nytelses-
midler eller bruk av gjenstander som inneholder giftige eller farlige bestanddeler, eller som kan gi grunn til frykt for en begynnende epidemi, skal av den tilkalte lege uopp-
holdelig anmeldes til helserådet med angivelse av den an-
tatte dødsårsak eller sykdomsårsak og andre fornødne opplysninger.

2. Ved sykdomstilfelle blant personalet eller tilreisende i ho-
teller, losjibus o. l. som mistenkes for å være smittsomt, skal vedkommende vert straks underrette helserådet.

Foruten den plikt som husbond har etter sunnhetslovens § 14 til å melde smittsom sykdom, har hver som står for en husstand, ansvar for reinhold i sin bolig, særlig ved utbredelse av smittsom sykdom og under epidemier. 1940 12 desbr.

3. Kommer et fartøy inn på hamna med noen ombord som antas syk eller død som følge av farlig smittsom sykdom, skal dette straks meldes til hamnefogden så vidt mulig med angivelse av sykdommens art. Hamnefogden gir straks melding herom til helserådet, og den syke må ikke forlate fartøyet før sykdommens beskaffenhet er undersøkt etter helserådets foranstaltning. Fartøyer som henligger i byens hamn så vel som deres besetning er med hensyn til reinslighet og sunnhetsforhold underkastet helserådets bestemmelse.

4. Når en person som lider av tuberkulose i smittsom form forandrer bopel, skal melding om flytting sendes helserådets ordfører. Meldeplikten påhviler så vel den behandelende lege som den syke selv, samt den fra hvem vedkommende flytter hvis denne er vitende om sykdommens art.

5. Opptre smittsom sykdom i noen husstand som driver handel med fødemidler, og utsalget er i samme hus som den syke, kan helserådet forby handelsvirksomhet inntil den eller de syke er fjernet eller på betryggende måte isolert i hjemmet og det er foretatt fornøden desinfeksjon. Kan det være frykt for overføring av smitte, kan helserådet videre forby personer i hvis husstand det er akutt smittsom sykdom eller som selv lider av sånn, å ha befatning med næringsmidler eller bruksgjenstander. 1941 8 janr.

6. Barn som lider av smittsom sykdom som er gjort til gjenstand for det offentliges særlige forsorg, eller av skurv, skabb, ringorm eller smittsom øyenbetendelse, tilstedes ikke adgang til skolen før den behandelende lege har erklært dem friske og smittefri. Helserådets ordfører kan, når han finner det påkrevd, forby også friske barn av samme familie eller boende i samme hus adgang til skolen i sånne sykdomstilfelle. Barn som har vært forbudt å søke skolen på grunn av smittsom sykdom i hjemmet, må ikke tilstedes adgang til skolen før et tidsrom svarende til sykdommens inkubasjonstid er forløpet, etterat den syke er innlagt på sykehus eller på annen betryggende måte er isolert og desinfeksjon av hjem og klær er foretatt på den av helserådet foreskrevne måte. 8 janr.

7. Ovenstående forskrifter gjelder også lærere og vaktmester i hvis hjem smittsom sykdom er oppstått. Bor lærer eller vaktmester på skolen og den syke ikke kan isoleres på betryggende måte, er helserådet bemyndiget

1940
12 desbr.

til å lukke skolen iallfall så lenge den syke ikke er fjernet og desinfeksjon foretatt. Det samme gjelder når det i skolehuset bor annen familie hos hvem det forekommer smittsom sykdom. Skolen skal hjemsende hvert barn som antas å lide av smittsom sykdom. Som betryggende isolasjon anses det når den syke er isolert i eget værelse som ikke står i direkte forbindelse med den øvrige leilighet. Noe personlig samkvem må ikke finne sted mellom den syke og den som pleier ham på den ene side og leilighetens øvrige beboere på den annen side. Under samme forhold som barn er forbudt adgang til skolen, tilstedes det heller ikke adgang til forsamlingslokaler, kinematografer og lignende.

8. Helserådet kan påby rømming av enkelte eller alle leiligheter i et hus hvor farlig epidemisk sykdom har opptrått, for at vedkommende leilighet eller hus eller bohavn kan bli desinfisert.

9. Såfremt det kan unngås må smittsom syk ikke transporteres i kjøretøy som tjener til alment bruk. Har dette funnet sted, skal kjøretøyet desinfiseres slik som helserådets ordfører bestemmer.

10. Om hvert dødsfall som inntreffer innen byen eller på byens hamn, skal det før begravelse kan finne sted, på fastsatt skjema skaffes erklæring fra lege som har synet liket.

For å hindre utbredelse av smitte kan helserådet påby avlusing av personer som er luset, deres gang- og sengekler og rom. Når et medlem av en husstand har fått lus på seg, har helserådet adgang til å foreta undersøkelse i vedkommende hus etter mulig lus og annet utøy (jfr. forskrifter bl. a. om veggedyr av 13 november 1936).

11. Lik må ikke henligge så lenge at det ved stank eller forråtnelse voldes ulemper. Helserådets ordfører kan beordre lik bragt til kapellet når det finnes utilrådelig å la det ligge i hjemmet på grunn av dødsårsaken, lokalets beskaffenhet eller av andre sanitære hensyn.

§ 18. Alminnelige bestemmelser.

1. Hus- og grunneiere er ansvarlige for at alle de plikter som disse helserådets forskrifter pålegger dem, oppfylles. Forsømmelser fra leieboernes eller underordnede side fritar dem ikke for ansvar. Er hus- eller grunneieren ikke bosatt i byen, skal han ha en stedfortreder som på eierens vegne skal sørge for at disse plikter oppfylles, dog påhviler ansvaret fremdeles eieren.

2. Unnlater noen å utføre de foranstaltninger som påhviler ham ifølge nærværende forskrifter eller ifølge helserådets

lovmedholdelige beslutninger, kan helserådet la foranstaltningene utføre på vedkommendes bekostning i den grad helserådet finner det nødvendig for å hindre at forsømmelsen skal forårsake sanitære misligheter. 1940 12 desbr.

3. Helserådet kan i særegne tilfelle tilstå avvikelser fra disse forskrifter.
4. Helserådets ordfører kan alltid treffe avgjørelser på helserådets vegne hvor en hurtig beslutning kreves og det ikke er tid til å vente på at saka behandles av helse-rådet.
5. Et tilstrekkelig antall av disse forskrifter trykkes for byens regning til utdeling, likeså enkelte kapitler i plakats form for oppslag.
6. Overtredelse av disse forskrifter eller de av helserådet lovmedholdelig gitte bestemmelser straffes etter den til enhver tid gjeldende lov.
7. Disse helserådskrifter trer i kraft 2 måneder etterat de er stadfestet.

Tillegg:

Oppgave over helseforskrifter og næringsmiddelforskrifter m. v. som gjelder for hele landet, er tatt inn i Norsk lovtidend, 1 avdeling, nr. 7 for 1940 s. 226—227.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

1941

Overensstemmende med beslutning av styret for Krigsskadetrygden for løsøre § 6, punkt 3, i trygdens vedtekter følgende tillegg: «Unntatt herfra er småbåter i opplag.» 6 janr.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

6 janr.

Det skal være forbudt å slippe graværer født i tiden 15 april—1 juli angjeldende år på beite i sambeitestrekning derunder også innbefattet sambeite i innmark, i Vardø herred, Finnmark fylke.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes etter § 5 i lov av 4 juli 1919 med senere endringer.

Forordning om kvalitetskontroll med platinarevskinn. 8 janr.

§ 1. Utførsel av platinarevskinn og Hovbrender-platinarevskinn er bare tillatt når skinnene på forhånd er kontrollert og godkjent således som disse regler bestemmer.

§ 2. Skinnene må bare utføres under den betegnelse som blir fastsatt for skinnene etter disse regler.

8 janr. Tollvesenet påser at kontroll og godkjennelse har funnet sted før skinnene utklarerer.

§ 3. Norges platinarevavslag og Norsk platinareveierforening oppretter kontrollstasjon i Oslo for platinarevskinn og Hovbrender-platinarevskinn og bærer omkostningene ved kontrollen. Kontrollstasjoner kan også opprettes andre steder i landet, dersom det viser seg nødvendig.

På steder hvor det er opprettet kontrollstasjon, kan innehaver av platinarevskinn, som ønskes kontrollert, kreve at kontrollen foretas i hans egne lokaler. Dette gjelder likevel bare dersom kontrolløren finner disse lokaler tilfredsstillende med omsyn til lys- og arbeidsforhold, og det er anmeldt til kontroll minst 200 skinn underrett. Innehaveren må stille nødvendig arbeidshjelp til disposisjon.

§ 4. For kontrollen med platinarevskinn tilkommer Norges platinarevavslag en godtgjørelse av kr. 1,50 pr. skinn. Samme godtgjørelse tilkommer Norsk platinareveierforening for kontrollen med Hovbrender-platinarevskinn.

§ 5. Landbruksdepartementet nevner opp en kontrollør med varamann og fastsetter den godtgjørelse han skal ha.

Alle skinn klassifiseres og verdsettes av kontrolløren. Dersom det ønskes, sørger kontrollkontoret for rensing av skinnene. Til dekning av utgiftene ved rensing kan oppkreves en avgift som fastsettes av departementet.

§ 6. De som antas til å føre kontroll, har adgang til når som helst å foreta ettersyn i alle bygninger og lokaler som nyttes av firmaer som driver utførsel av platinarevskinn og har adgang til å undersøke alle firmaets forretningsbøker og forretningspapirer. De kan kreve alle de oppgaver og opplysninger som er nødvendige for gjennomførelse av kontrollen.

§ 7. Med det unntak som er nevnt i § 3, annet ledd, skal skinnene sendes direkte til kontrollstasjonen under adresse: Norges platinarevavslags kvalitetskontroll, Oslo.

Kontrollstasjonen merker skinnene og innfører dem i kontrollstasjonens bøker med angivelse av datum, skinnenes nummer og innsenderens navn. Innsenderen gis kvittering for at skinnene er mottatt.

§ 8. Skinnene sorteres i følgende grupper:

Hovedgruppe I:

Klasse 1. Platinarevskinn.

» 2. Ringnecks.

» 3. Vrak.

Hovedgruppe II:

Klasse 1. Hovbrender-platina.

» 2. Ringnecks.

» 3. Vrak.

Til hovedgruppe I, 1 — Platinarevskinn — henføres skinn 8 janr. i lyshetsgradene «ekstra lys platina», «lys platina» og «middels lys platina» som type og kvalitetsmessig holder mål. Skinnene skal ha normal størrelse og fullt utviklet pels med det typiske «platinapreg», dvs. gjennomgående lys underpels, lyse eller hvite ben, hvite under buken, hvit «bless» og med hel eller delvis hvit halsring samt det karakteristiske blågrå platinapreg i pelsen.

Til hovedgruppe I, 2 — Ringnecks — henføres skinn som i pelstype og farge mer ligner sølvrev, men som atskiller seg fra disse ved hel eller delvis hvit halsring, «bless», delvis hvite ben og med mer eller mindre hvitt under buken.

Til hovedgruppe I, 3 — Vrak — henføres skinn som kvalitetsmessig ikke holder mål, f. eks. selvdøde hvalper, skinn med «samson» karakter m. m.

De kvalitetsregler som foran er fastsatt for hovedgruppe I, får tilsvarende anvendelse for hovedgruppe II så langt de passer.

§ 9. Dersom kontrolløren finner at et skinn må settes i klasse 2 eller 3, skal innsenderen underrettes om at han innen en fastsatt frist kan kreve ny bedømmelse av en overkontrollør som oppnevnes av departementet.

§ 10. Resultatet av kontrollen bokføres av kontrolløren og attest utferdiges til innsenderen. Skinnet forsynes med merke og plombe som tydelig viser hvilken gruppe skinnen hører til. Innsender av skinn som blir satt i klasse 3, skal av kontrolløren uttrykkelig gjøres oppmerksom på at det ikke er tillatt å utføre skinnen.

§ 11. Etter avsluttet kontroll blir skinnene av kontrollkontoret etter innsenderens anvisning å returnere, videresende til oppgitt adresse eller å lagre. For skinn som returneres eller videresendes, skjer transporten for innsenderens regning og risiko, dersom ikke annet er avtalt. For skinn som lagres av kontrollkontoret, kan innsenderen belastes utgifter som påløper til brann- og tyveriforsikring og til tvungen varekrigsforsikring. Med departementets samtykke kan disse utgifter helt eller delvis fastsettes til en bestemt avgift pr. skinn.

For lagring utover en nærmere fastsatt tid kan kontrollkontoret oppkreve en avgift til dekning av utgiftene. Avgiften kan fastsettes av departementet.

§ 12. Landbruksdepartementet sørger for tilsyn med kontrollstasjonens virksomhet. Utgiftene hermed dekkes av Norges platinarevavslag og Norsk platinareveierforening.

Departementet fastsetter godtgjørelsen for tilsynet og gir instruks for dets gjøremål.

§ 13. Landbruksdepartementet gir nærmere bestemmelser

8 janr. om gjennomføringen av kontrollen, liksom det kan dispensere fra reglene.

§ 14. Overtredelse eller forsøk på overtredelse av disse regler straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder. På samme måte straffes medvirkning.

§ 15. Disse regler trer i kraft 13 januar 1941.

Oslo 8 januar 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

8 janr. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av Moss bystyre i møte 14 november 1940 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Moss; jfr. § 41 i lov om husleie av 16 juni 1939.

Vedtekta lyder så:

1. Reglene i kapitel 7 i loven skal gjelde i Moss kommune.
2. Loven skal ikke gjelde for leieavtaler om enkelt beboelsesrom.
3. Reglene i § 13, første og andre ledd, og i § 18, første ledd, skal være ufravikelige.
4. Reglene i § 8, 5 skal være ufravikelige.
5. Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse, må ikke uten samtykke av formannskapet omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regel gjelder ikke i tilfelle av at det husrom det spørres om, skal være til kontor, butikk, lager eller lignende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig. Dette blir i tilfelle av tvist avgjort av vedkommende departement.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

6. Denne vedtekta trer i kraft straks.

8 janr. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Herved stadfestes som gjeldende fra og med 20 januar 1941 Horten bystyres vedtak i møte 25 november 1940 til vedtekt om særlige åpnings og luknings-tider for bevertningssteder i Horten.

Vedtekta lyder så:

- § 1. Bevertningsstedene skal være lukket fra kl. 23 til kl. 6.

På søn- og helgedager holdes dog lukket til kl. 12.

8 janr.

§ 2. Brott på forskriftene i § 1 er straffbart; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

Forordning om oppløsning av rederiselskap 9 janr.
som har drevet skipsrederi under maksimalfraktordningen og om nedskriving av aksjekapitalen i et slikt selskap.

§ 1. Rederiselskap som har drevet skipsrederi etter at maksimalfrakter ble fastsatt i medhold av provisorisk anordning av 5 september 1939, må ikke oppløses eller slettes av handelsregistret, og dersom det er et aksjeselskap må kapitalen i selskapet ikke nedsettes, uten at Statens skipsfartsdirektorat har gitt samtykke til det.

Tillatelse til oppløsning av selskapet eller til nedskriving av kapitalen vil ikke bli gitt med mindre Norges rederforbund tilrår det.

§ 2. Statens skipsfartsdirektorat vil bestemme om det som vilkår for tillatelsen skal pålegges rederiselskapet å avsette eller stille sikkerhet for et beløp til dekning av vedkommende selskaps mulige ansvar etter en utligning av mindreinntektene som følge av maksimalfraktordningen i provisorisk anordning av 5 september 1939. Fritaking for dette vil ikke bli gitt med mindre Norges rederforbund tilrår det. Beløpet skal motsvare det som etter et rimelig skjønn ville falle på rederiets skip ved en utligning av maksimalfraktkravene på alle registreringspliktige norske skip i fraktfart, unntatt skip i norsk innsjø- eller kystfart. Ved skjønnet vil det bli lagt avgjørende vekt på skipenes nettoinntekter etter at maksimalfrakter ble fastsatt. Beløpet vil ikke bli satt lavere enn foreslått av Norges rederforbund.

Statens skipsfartsdirektorat vil bestemme hvordan det beløp som blir fastsatt, skal avsettes eller sikres.

Rederiet pikter å legge fram de opplysninger som Statens skipsfartsdirektorat krever til bruk for avgjørelser etter denne forordning.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks. Samtidig oppheves bestemmelsen i § 6, annet ledd, i provisorisk anordning av 5 september 1939, og Administrasjonsrådets vedtak av 27 mai 1940.

Oslo 9 januar 1941.

Sjøfartsdepartementet.

I r g e n s.

R. J. Fuglesang.

9 janr. **Forordning om slakting og omsetning av rein.**

§ 1. Det er forbudt for eier eller besitter av rein uten tillatelse av fylkesmannen eller den han bemyndiger

- a. å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere levende rein;
- b. å slakte eller foranledige slaktet rein eller
- c. å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere reinslakt eller deler eller produkter av slikt slakt.

Likeledes er det forbudt å kjøpe, bytte til seg eller på annen måte erverve eller ta imot levende rein, reinslakt eller deler eller produkter av reinslakt fra eier eller besitter av rein uten at denne godtgjør å ha leveringstillatelse.

Forbudet gjelder også levering til oppfylling av salgs- eller leveringsavtale, inngått før denne forordning trådte i kraft.

§ 2. Unntatt fra forbudet i § 1 er:

- a. kjøp og salg av kjørerrein;
- b. levering av slakt eller deler eller produkter av slakt til reineierens eller besitterens faste arbeidere som er beskjeftiget med reindriften til dekning av deres nødvendige husholdningsbehov,
- c. slakting som er nødvendig for å dekke behovet i reineierens eller besitterens egen husholdning og behovet etter punkt b. foran.

Om slik slakting plikter reineieren eller besitteren å gi melding til fylkesmannen eller den han bemyndiger etter regler som fylkesmannen gir. Har reineieren eller besitteren slaktet mer enn han med rimelighet trenger etter punkt c, kan fylkesmannen eller den han bemyndiger forby reineieren eller besitteren å slakte rein til bruk som nevnt i et visst tidsrom.

§ 3. Fylkesmannen eller den han bemyndiger kan i forbindelse med slakte- og leveringstillatelse bestemme hvor og i tilfelle til hvem reineieren eller besitteren skal levere rein eller reinslakt.

§ 4. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi utfyllende bestemmelser og gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen.

§ 5. Bestemmelsene om straff og inndragning i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved over-

tredelse av denne forordning eller av bestemmelser gitt i medhold av den. 9 janr.

§ 6. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 9 januar 1941

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

9 janr.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av Vardø bystyre i møter 22 juli og 28 oktober 1940 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Vardø, jfr. § 41 i lov om husleie av 16 juni 1939.

Vedtekta lyder så:

1. Reglene i kapitel 7 i loven skal gjelde i Vardø kommune.
2. Unnataket i § 38, tredje ledd, skal ikke gjelde for familier med barn under 16 år som bur på ett rom.
3. Reglene i § 13, første og andre ledd, og i § 18, første ledd, skal være ufravikelige.
4. Leieren skal delvis være fritatt for den vedlikeholdsplikt som er pålagt ham i § 19, første ledd. Han har bare plikt til å holde ved like nøkler, låser og ledninger og innretninger som han sjøl har lagt inn.
5. Regelen i § 8 nr. 5 skal være ufravikelig.
6. Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av formannskapet omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke i tilfelle av at det husrommet det spørs om skal være til kontor, butikk, lager eller lignende til bruk for stat eller kommune når slik bruk er uomgjengelig nødvendig. Dette blir i tilfelle av tvist avgjort av vedkommende departement.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

7. Denne vedtekta trer i kraft straks.

Forordning. (Handelsdepartementet.)

9 janr.

Herved stadfestes med en redaksjonell endring som gjeldende inntil videre den av Tinn herredsstyre, Telemark fylke, 31 oktober 1940 vedtatte vedtekt for salg fra portrom m. v. i Rjukan.

Vedtekta lyder så:

- § 1. Salg fra tomter og annen privat grunn og innganger til sanner samt fra portrom og innganger til bygninger — når disse står i umiddelbar eller fri forbindelse med almin-

9 janr. nelig beferdet strøk — kan på hverdager bare finne sted fra kl. 7 til kl. 23,30. På søn- og helligdager kan salg bare finne sted fra kl. 17 til kl. 23,30.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften opphører salget kl. 18.

På 1 og 17 mai kan salg finne sted som på alminnelige hverdager. Faller dagene på søn- og helligdag, må salg dog ikke finne sted mellom kl. 10 og kl. 12.

Politiet kan, hvor virksomheten medfører uorden eller hvor naboene forstyrres, påby at salget opphører kl. 21.

Salg fra automat må bare finne sted etter innhentet tillatelse fra politiet.

§ 2. Barn under 16 år må ikke drive salg som nevnt i § 1 eller bistå ved sånt salg.

§ 3. Formannskapet kan bestemme at salg som nevnt i § 1 skal være forbudt i visse strøk av byen. Før sånn beslutning treffes, skal politiets uttalelse være innhentet.

§ 4. Den som vil drive salg som nevnt i § 1, må gi skriftlig melding om dette til politiet før salget begynner. Når et utsalgssted flyttes eller nedlegges, skal dette skriftlig meldes til politiet.

De som allerede driver sånt salg som nevnt i § 1, skal innen en måned fra denne vedtekts ikrafttreden melde dette skriftlig til politiet.

Politiet fører fortegnelse over de mottatte meldinger.

Før alt salg som er nevnt foran, betales en avgift til kommunekassen stor kr. 10 pr. kalenderår.

§ 5. Overtredelse av foranstående bestemmelser eller av de i henhold til § 3 trufne beslutninger straffes etter lov om handelsnæring av 8 mars 1935 § 92; jfr. §§ 112 og 113.

10 janr. **Forordning om støtte til norske arbeidere som tar arbeid i Tyskland.**

§ 1. Norske arbeidere som tar arbeid i Tyskland etter reglene i avtale av 2 desember 1940 om formidling av norske arbeidere til Tyskland, får for ektefelle og barn under 16 år som de forsørger og som blir igjen her i landet, stønad av arbeidsløshetsstrygden i en måned regnet fra forsørgerens avreise fra bostedet.

§ 2. Stønaden betales til de i § 1 nevnte familiemedlemmer i form av dagpenger med eventuelt barnetillegg etter satsene i forordningen om trygd mot arbeidsløshet av 15 november 1940 § 4 som om forsørgeren var arbeidsløs og oppholdt seg her i landet og uten omsyn til reglene om ventetid i nevnte forordnings § 8.

Har forsørgeren ikke vært klasseført som trygdepliktig

i trygdekassa i det siste året, skal stønad betales etter syke- 10 janr.
trygdklasse 4.

§ 3. Legehonorar for undersøking av arbeidere som blir formidlet til arbeid i Tyskland etter den i § 1 nevnte avtale, dekkes av arbeidsløshetsstrygden etter takst fastsatt av Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd.

§ 4. Stønad etter denne forordning til arbeidere som ikke går inn under arbeidsløshetsstrygden, og slik stønad som overstiger trygdedes rettigheter etter forordningen om trygd mot arbeidsløshet § 7, punkt a og b, blir betalt tilbake til arbeidsløshetsstrygden av staten.

Staten betaler likeså tilbake trygdens utgifter etter § 3.

§ 5. Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd gir de nærmere regler som gjennomføringen av bestemmelsene i §§ 1—4 krever.

§ 6. Har fattigvesenet krav på erstatning hos den formidlere for fattigunderstøttelse enten til ham selv eller til noen som han har forsørgingsplikt for, skal dette krav stilles i bero så lenge han har arbeid i Tyskland. I denne tid løper ikke de frister som gjelder for adgang til innføring av kravet.

§ 7. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 10 januar 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

11 janr.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av Bodø bystyre i møte 18 desember 1940 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Bodø; jfr. lov av 16 juni 1939.

Vedtekta lyder så:

Lov om husleie av 16 juni 1939 nr. 6, §§ 35, 36, 37, 38 og § 39, annet, tredje og fjerde ledd, skal gjelde i Bodø kommune.

Denne vedtekta trer i kraft straks.

Forordning om omsetning av griser, hester, 13 janr.
dyr, og kvalitetsklassifisering av gris, stor-
dyr, og kvalitetsklassifisering av gris, stor-
fe og sau.

§ 1. Det er forbudt for produsent av gris, hest, storfe (herunder kalv), sau (herunder lam) eller geit uten tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger:

- 13 janr. a. å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere levende gris, hest, storfe, sau eller geit,
b. å slakte eller foranledige slaktet gris, hest, storfe, sau eller geit, eller
c. å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere slakt av gris, hest, storfe, sau eller geit eller deler eller produkter av slikt slakt.

Likeledes er det forbudt å kjøpe, bytte til seg eller på annen måte erverve eller ta imot fra produsent levende gris, hest, storfe, sau eller geit, slakt av disse dyr eller produkter av slikt slakt, uten at produsenten godtgjør å ha leverings-tillatelse.

Forbudet gjelder også levering til oppfyllding av salgs- eller leveringsavtale, inngått før denne forordning trådte i kraft. Har noen gris, hest, storfe, sau eller geit i besittelse for andre, regnes besitteren for produsent.

§ 2. Unntatt fra forbudet i § 1 er:

- a. kjøp og salg av gris, sau eller geit bestemt til avlsdyr, smågriser under 12 uker, og hest eller storfe bestemt til avls- eller bruksdyr;
- b. levering av slakt eller deler eller produkter av slakt til oppfyllding av kårforpliktelser eller levering til produsentens faste arbeidere til dekning av deres nødvendige husholdningsbehov;
- c. slakting som er nødvendig for å dekke behovet i produsentens egen husholdning og behovet etter punkt b foran.

Om slik slakting plikter produsenten å gi melding til forsyningsnemnda i kommunen etter regler som Direktoratet for proviantering og rasjonering gir. Har produsenten slaktet mer enn han med rimelighet trenger etter punkt c, kan Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemme at slakt som overstiger behovet, skal selges etter § 5 eller forby produsenten å slakte gris, hest, storfe, sau eller geit til bruk som nevnt i et visst tidsrom.

§ 3. Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger kan i forbindelse med slakte- og leverings-tillatelsen bestemme hvor og i tilfelle til hvem produsenten skal levere gris, hest, storfe, sau eller geit eller slakt av disse dyr.

Er ikke annet bestemt, skal omsetningen foregå gjennom Norges kjøtt og fleskesentral, eller slakterier eller salgslag som er tilsluttet sentralen, eller gjennom kommisjonærer som har bevilling til å drive kommisjonsvirksomhet i landbruks-varer og som Direktoratet for proviantering og rasjonering har godkjent. Dette gjelder likevel bare i kommuner hvor Norges kjøtt og fleskesentral er representert som nevnt ovenfor

eller hvor der er godkjent kommisjonær. Direktoratet for proviantering og rasjonering gir nærmere regler om omsetningsvirksomheten. 13 janr.

§ 4. Det er forbudt å drive virksomhet som oppkjøper av gris, hest, storfe, sau eller geit, slakt av disse dyr eller deler eller produkter av slikt slakt. På steder hvor Norges kjøtt og fleskesentral ikke er representert og det ikke er noen kommisjonær, kan likevel næringsdrivende som driver foredlingsvirksomhet og/eller detaljhandel med kjøtt og fleisk foreta bestilling til bruk (og/eller omsetning) i egen bedrift. Likeledes kan forbruker innen den kommune hvor han er bosatt, foreta bestilling direkte hos produsent av slakt til bruk i egen husholdning. Før levering finner sted må produsenten ha innhentet tillatelse etter § 1.

Det er forbudt å yte og ta imot forskudd på kjøp av gris, hest, storfe, sau eller geit, slakt av disse dyr eller deler eller produkter av slikt slakt.

§ 5. Alt slakt av gris, storfe og sau som passerer et omsetningsledd, skal avregnes etter vekt og etter de regler for kvalitetsklasifisering som til enhver tid er fastsatt av Prisdirektoratet i forbindelse med fastsettelsen av priser. Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer hvem som skal utføre kvalitetsklassifiseringen.

§ 6. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi utfyllende bestemmelser og gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen.

§ 7. Bestemmelsen om straff og inndragning i lov av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 8. Forordningen trer i kraft straks. Samtidig oppheves: Forordningen for omsetning av griser og griseslakt og kvalitetsklassifisering av gris, storfe og sau av 4 november 1940.

Oslo 13 januar 1941.

Forsyningsdepartementet.

Oystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning om fettinnholdet i fløte og ost. 13 janr.

§ 1. Det er forbudt å fremstille eller omsette fløte av noe slag med høyere fettinnhold enn 16 %.

Unntatt fra forbudet er:

- a. Fremstilling av fløte som produsenten bruker til fremstilling av smør eller ost,

13 janr. b. fremstilling og omsetning av fløte fra melkeprodusent til fløtemeieri til fremstilling av smør.

§ 2. Det er forbudt uten tillatelse av Direktoratet for proviantering og rasjonering å fremstille eller omsette ost av noe slag med mer enn 25 % fett i tørrstoffet.

§ 3. Omsetningsforbudet i §§ 1 og 2 gjelder ikke for fløte og ost som er fremstillet før denne forordning trer i kraft.

§ 4. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra forordningen og gi utfyllende bestemmelser om kontroll m. v.

§ 5. Overtrjedelse av forordningen eller bestemmelser gitt i medhold av den medfører straff og inndragingsansvar som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 6. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 13 januar 1941.

Forsyningsdepartementet.

Oystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

13 janr. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Herved stadfestes Lillestrøm formannskaps vedtak i møte 30 desember 1940 om endring av § 3 i lukningsvedtekta for utsalgssteder i Lillestrøm.

Etter endringen lyder § 3 så:

§ 3.

a. Utsalgssteder som bare selger tobakksvarer og artikler for tobakksrøyking, aviser, tidsskrifter, postkort, prospektkort, frimerker, skrivesaker, spillkort, spaserstokker, fotoartikler, frukt, sjokolade, lommelyktsbatterier og -pærer, skal med de unntak som er nevnt nedafor på hverdager holdes lukket fra kl. 22 til kl. 6,30.

Påskeaften og pinseaften samt julaften og nyttårsaften (når disse faller på hverdag) lukkes kl. 17.

b. På søn- og helgedager kan holdes åpent fra kl. 8 til kl. 10 og fra kl. 14 til kl. 22.

Når julaften og nyttårsaften faller på søndag, kan bare holdes åpent fra kl. 8 til kl. 10 og fra kl. 14 til kl. 17.

Nyttårsdag, langfredag, 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 juledag holdes helt lukket.

Forandringen trer i kraft straks.

13 janr. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)

Med dette stadfester ein vedtak åt A l heradstyre, Buske-

rud fylke, i møte 17 desember 1940 der det i samhøve med 13 janr. lov nr. 4 av 9 juli 1926 § 3, 2 ledd, ble fastsett at alle som eig eller er innehavar av hund i Ål herad skal halda hunden i band eller forsvarlegt innestengt eller inngjerd i den tid bufe beiter (1 juni—1 november).

Dette gjeld ikkje buhundar eller reinshundar. Påbødet skal heller ikkje gjelda hundar under lovleg jakt når det blir godtgjort at dei blir fylgd av eigar eller innehavar på for-svarleg vis.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

13 janr.

1. I Ålfoten sokn av Davik herad, Sogn og Fjor-dane fylke, skal det inntil vidare vera forbode å lata vindfelte furetre, furetømmer og avfall av furetømmer (kvistunnanteke) liggja ubarka i skog, på opplagsplass eller ved gard i tida 1 april til 15 september. Furestuvane skal barkast samstundes med at treet vert felt. Famneved av fura skal kløyvast så små at barksida ikkje vert over 10 cm.

2. Etter påbod av fylkesskogmeisteren, heradsskogmei-steren, statsentomologen, styraren eller den forstlege for-søksleidaren ved Vestlandets forstlege forsøksstasjon skal ved-komande eigarar eller brukarar vera nøydde til å hogga og avbarka ståande skog i den utstrekning dei ovannemnde funk-sjonærar finn turvande av omsyn til insekffåren; sjå §§ 5, 6 og 2 c i «lov om bekjempelse av skadeinsekter og plantesyg-dommer» av 21 juli 1916.

3. Brot på denne forordninga vert straffa.

4. Forordninga tek til å gjelda straks.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

14 janr.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av Kyr-kjebø heradstyre, Sogn og Fjordane fylke, i møter 17 ok-tober og 9 desember 1940 til vedtekt om gjennom-føring av husleigelova i Kyrkjebø, jfr. § 41 i lov av 16 juni 1939.

Vedtekta lyder så:

§ 1. Dei vanlege flyttedagar for alle leigetilhøve som er nemnde i § 9, nr. 1, i husleigelova skal vera 1 og 15 i kvar kalendermånad.

§ 2. Føresegnene i § 13, første og andre leden, og § 18, første leden, kan ikkje fråvikast i avtale.

§ 3. Vedlikehaldsplikta som er lagt på leigaren etter § 19, første leden, skal ikkje gjelde vasskraner, servantar, vassklo-settskåler, elektriske badeomnar, elektriske kontakter og glassruter som ikkje er knuste av leigaren eller huslyden hans.

14 janr. § 4. Leiligheter eller rom som blir nytta til bustad må ikkje utan samtykke frå formannskapet skipast om eller nyttast til forretningsrom. Denne regelen gjeld likevel ikkje i det høve at det husromet det spørst om, skal nyttast til kontor, butikk, lager eller liknande til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er naudsynt. Er det tvist om dette, avgjer departementet tvisten.

Brott på føresegnene i dene vedtekta er strafflagt, jfr. § 339, 2 i straffelova.

15 janr. **Forordning om ledelsen av skogbruket, virkeshusholdningen og jaktvesenet.**

Med hjemmel i § 3 i forordning om de konstituerte statsråder av 28 september 1940 (Forordningstidend for de besatte norske områder s. 21) blir med Rikskommissærens samtykke og i forståelse med vedkommende statsråder fastsatt følgende:

§ 1. Landbruksdepartementet skal ha ledelsen av skogbruket, virkeshusholdningen og jaktvesenet.

§ 2.

- a. Landbruksdepartementet treffer de bestemmelser og forholdsregler som er nødvendige for å sikre en hensiktsmessig og planmessig drift av landets skog, etter grunnsetningen om varighet i avkastning og ettervekst, for å oppnå den største ydelse av skogene for det norske folk.
- b. Landbruksdepartementet leder etter denne grunnsetning driften av de skogene som står under dets forvaltning, og utøver skogoppsynet over de øvrige skoger samt yder skogeierne forstlig assistanse.

§ 3.

- a. Landbruksdepartementet treffer de bestemmelser og forholdsregler som er nødvendige for å sikre den nasjonaløkonomisk beste anvendelse av råstoffet tre og de øvrige råprodukter fra skogen. Det har således ledelsen med hensyn til tilvirkningen og avsetningen av tømmer, skurlast og lignende treprodukter, så vel som av skogbrukets biprodukter.
- b. Inn- og utførsel av disse varer er bare tillatt med Landbruksdepartementets samtykke. Bestemmelsene i provisorisk anordning av 26 august 1939 og i Administrasjonsrådets brev av 18 mai 1940 berøres ikke herav.

§ 4. Landbruksdepartementet treffer de bestemmelser og forholdsregler som er nødvendige for å fremme og bevare en artsrik, kraftig og sunn viltbestand i den utstrekning det er forenlig med skogbrukets og landbrukets interesser.

§ 5. Saker som etter denne forordning skal høre under

Landbruksdepartementet, men som hittil har hørt under andre 15 janr. departementer, blir å overføre fra disse til Landbruksdepartementet.

Oslo 15 januar 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning om endringer i lov av 24 juni 15 janr. 1931 om margarin og margarinost m. v. med senere endringer.

Som siste ledd i § 1 tilføyes: «Departementet kan bestemme at bakefettblandinger med vanninnhold ikke under 23 % og ikke over 40 % helt eller delvis skal være unntatt fra loven og kan sette de vilkår for fremstilling og omsetning som finnes påkrevd.»

Som nytt ledd i § 8 tilføyes: «Departementet kan dog tillate at smøreemulsjoner for plater, former og brød fremstilles og omsettes ufarget og kan gjøre tillatelsen avhengig av de vilkår som finnes påkrevd.»

§ 9, 2 ledd, skal lyde: «På emballasjens lokk eller over-side skal produsentens firma samt produksjonsstedet være påtrykt. Kvalitetsmerket kan påtrykkes lokk eller sider i størrelse og form som departementet bestemmer. Videre kan saltningsgrad, produksjonsdato, vekt og vektinndeling påtrykkes. Annen merking av hvilken som helst art må ikke påføres.»

§ 9, 3 ledd, skal lyde: «Leveres margarin eller kunstsmult fra produsenten i oppveide stykker skal tillike emballasjen om hvert enkelt stykke være merket som bestemt i første og annet ledd.»

Oslo 15 januar 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Handelsdepartementet.)

17 janr.

Lofotoppsynet settes i kraft torsdag 30 januar 1941.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.